

Øerne og de 9 i Jylland. Altsaa ser man, at der er langt igen, og selv om Kommunerne i allervideste Udstrækning gøre Brug af den Ret, der er given dem ved Loven af 29. Marts 1904, vil det endda ikke forslaa. Ærede Medlemmer ville maaske være bekendte med, at der fra Københavns Kommune ogsaa er bevilget Penge til arbejdsløse i Kraft af den her vedtagne Lov, og at det selvfølgelig afhjælper nogen Nød. Men, der maa sættes ret strenge Grænser for, hvad der maa ydes, og det bliver derfor kun et forholdsvis ringe Antal, som kan faa Gavn af den Bevilling, som Københavns Kommune har givet. Desuden kan man ikke bygge ret meget paa denne Lov; thi i Landstinget blev der indsat den Bestemmelse, at dens Varighed kun skulde være 3 Aar. Jeg ved meget vel, at den daværende Minister modsatte sig dette Ønske, men gik ind paa det, for at Lovforslaget ikke skulde strande. Jeg tror for øvrigt heller ikke, at man fra den Side, hvorfra Bestemmelsen forlangtes indsat, kan vente noget sat i Stedet for, som er bedre end det, der er, og derfor ønsker jeg heller ikke, at man fra den Side skulde fremkomme med Forslag, da jeg, som sagt, tror, det ikke vilde kunne blive bedre. Men i hvert Fald staar det nu i Loven, saaledes at der er en Mulighed for, at den kan blive ophævet om tre Aar og give Plads for Gud ved hvad.

Jeg er ogsaa meget glad for, at Forslagsstillerne baade sidste Gang og denne Gang have klaret det meget dunkle, som var i det første Forslag med Hensyn til Kasserne Afgrænsning. Efter det første Forslag kunde det se ud, som om man vilde have dem kommunalt og fagligt afgrænsede, men samtidig var Minimumstallet for Dannelsen sat saa højt, at det var ganske umuligt med de smaa Tal, man har i hver Kommune, at faa dannet saadanne faglige, kommunalt begrænsede Kasser. Dette er klaret ved det i Fjor forelagte Forslag og ved det nuværende Forslag. Jeg vil gerne advare mod, at man paa nogen Maade kommer til at fæste sig i den Tanke, at denne Sag lader sig ordne tilfredsstillende kommunalt. Jeg tror det ikke. Jeg har paapeget det, som Ordføreren sagde, at naar vi skære Kasserne over paa tværs, saaledes at vi dele dem

byvis, opnaa vi ikke det, man skulde opnaa ved Arbejdsløsheds-kasser, nemlig at flytte Arbejdskraften hen til andre Steder, hvor der er Brug for den. Man skal derfor helst skære dem over paa langs, tage dem fagvis, saaledes som ogsaa Forslaget rummer Mulighed for. Jeg vil advare mod at komme ind paa en byvis eller kommunevis Deling. Jeg skal erkende, at Eksemplet fra Gent kan virke bestikkende, men det maa ikke bestikke os. Fordi man dernede har andre Forhold og ikke har haft nogen anden Udvej, skulle vi ikke, naar vi kunne komme en anden Vej, berede os de Vanskeligheder, som den kommunale Ordning ganske sikkert vil berede. Det er for saa vidt heldigt, hvad der er sket dernede, fordi man kan se, at man der har været i Stand til at gennemføre noget, men jeg advarer imod, at vi komme ind paa det; thi vi ville ganske sikkert berede os Skuffelser og tilvejebringe os et Grundlag for denne Sag, som før eller senere maa forandres. Og saa vil det blive vanskeligere at faa gjort det, end naar man paa Forhaand ordner det fornuftigt.

Jeg tror, at nogle Oplysninger angaaende Forholdene nede i Gent kunne paaregne ret almindelig Interesse, og jeg vil tillade mig at oplyse noget om, hvorledes man er gaaet frem dernede. Der er nu kommet lidt mere Fasthed over det, saa at man kan danne sig et lille Skøn over Omfanget. Det viser sig ogsaa, at der ingen anden Vej har været der, og at andre Kommuner have optaget Tanken.

I Byraadet i Gent blev der den 29. Oktober 1900 vedtaget et Forslag fra Socialdemokraterne, gaaende ud paa, at der aarligt skulde bevilges 10,000 Fr. til Understøttelseskasser for arbejdsløse, som vare i Fagforeningerne. Man ser altsaa, at man paa den ene Side har benyttet det rigtige Princip at gaa direkte til Fagforeningerne, men paa den anden Side har man af Forholdene været tvungen til at holde sig til en enkelt Kommune. Det kan ligge i, at Organisationsforholdene for Belgiens Vedkommende ere forskelligt udviklede, og at der i Gent findes de forholdsvis bedste Organisationer i Belgien. Det har ført med sig, at man der har maattet begynde paa denne Maade. Man bevilgede, som sagt, i 1900 10,000 Fr. aarligt til en saa-